

Acadèmia Rico
COMERÇ - IDIOMES
CULTURA GENERAL
PERITATGES-TEORIA
CLASSES PER AMB DÒS SEXES
Sant Quirze, 5, segon

EL POBLE

ANY I

Núm. 97

SABADELL, DIMARTS 26 DE JULIOL 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65
NÚMERO SOLT: 10 CTS. LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

NOTA DEL DIA

Il·lusions de cada setmana

Segons totes les probabilitats, aquesta setmana serà decisiva per l'Estatut de Catalunya. Però no havem d'enganyar-nos pel que entenguem per decisiu. Cada setmana que passa marca una etapa més difícil en la seva discussió, i totes les setmanes parlamentàries ja vénen a ésser decisives. Tot fa preveure, no obstant, que salvada la qüestió de l'ensenyament, que serà la més espínosa, de les qüestions a resoldre, s'haurà avançat un gran pas. Però dintre aquest pas, si els diputats volen sortir-ne sense violències hauran de transigir sota l'ambient opressor de la Cambra.

Hom espera el resultat de la reunió de parlamentaris que es celebrà ahir a la Generalitat, i pels acords adoptats veurem quina serà la seva actitud, per a contrarestar la dels que pretenen que l'Estatut tingui un caràcter minimalista i supeditat en un tot a l'Estat espanyol. Perquè

la tendència predominant, no és la de donar una autonomia àmplia i fecunda en resultats positius. Se'ns tracta encara com un poble sotmès al qual se li deslliguen tenuíssims lligams, i com si Catalunya no haves donat proves de la seva capacitat política i del seu dret indiscutible a regir-se per ella mateixa com escau dintre els corrents i les pràctiques en ús dels pobles que s'han trobat en el cas parió de Catalunya.

Totes les personalitats més destacades de la política espanyola, diuen que les Corts aprovaran l'Estatut, que l'autonomia serà un fet, però no veiem que aquesta autonomia sigui per ara molt generosa. I el que manca és generositat, la veritable virtut de l'home liberal, i per això sempre esperem que cada setmana parlamentària sigui decisiva, ço és, que els homes de la República es converteixin en generosos d'una vegada.

A nous ideals, nova arquitectura

Totes les èpoques tenen els seus ideals i en el curs de la història que el temps inexorable va creant, pocs elements més vius per l'estudiós que els que dona la calligrafia plàstica que és l'arquitectura. Per l'arquitectura i sobretot pel seu caràcter objectiu i social reconeixem per més amagat que es trobi en apariència, el ferment aglutinador d'una data qualsevol.

Diem qualsevol, perquè en el batec inexaurible de l'univers, compta tot: lo minúscul i lo recabat, lo grandiloqüent i la més profundament expressionista.

Judiquen l'home de les caveres per bé que refiat en la transcripció mural de la seva innocència imaginativa, l'estructura del seu aixoplugament no dirà, amb més vida que la seva balba paraula, la crua realitat de la seva dissolució gregària.

L'home és adicte als seus costums per no dir a les seves necessitats immediates.

Tant és així que en quant es presenta en l'horitzó de la seva consciència, el sentiment de l'eternitat, la concepció de que la realitat es transitoria i sols val als fins de la immortalitat, en tant és estoig del cos i trànsit a la perpètua vibració de l'ànima, que és el cas d'Egipte, són bastits els afeixugats cenotafis de les Piràmides que complauen certament l'orgull de l'època. Aquest orgull de la Mort és per a l'egípcia la veritable vida, és a dir, la seva realitat immediata, i per això s'hi sent content i se'n glòria davant la perspectiva de la història.

Caldrà que les seleccions del temps reaccionin, bo i servant l'esgraonament indestructible de l'evolució social, vers la necessitat immanent que sempre ha empès l'home: la recerca dels mitjans de vida que més s'adiguin al curs del seu aprenentatge vers l'exacta calligrafia espiritual.

La calligrafia que expressa simultàniament la filosofia, la religió, la música, la pintura, els fets diversos de la vida quotidiana i per damunt de tot, l'arquitectura.

No es concep l'Acropolis sense l'home d'Atenes i més que res sense la vida grega, el bell engany de la llibertat grega.

Grècia arriba a ésser la rectora del batec sensible de la humanitat del seu moment històric, perquè en ella es concreta, s'imanita, la màxima cultura social, que després és naturalment, jutjada parcial davant la pedra de toc de l'anàlisi independent ideològic.

En quant Grècia es deixa endur solament per l'estètica, que és, com se sap, inferior a la necessitat utilitària, perd la vigoria i s'explica la reacció barbara.

Contra l'aire lliure, del circ i de la plaça pública comença el turment de la vida interior que s'agrada alhora de la simplicitat abrindada de fe sobreterrenal, propícia a l'obscur silenci de la meditació, i de la necessitat aguda d'ostentació religiosa que és el temple clos de dura pedra. L'arquitectura torna a ide bell nou a convertir-se en just tornaveu del batec universalista triomfant.

Així aniríem descrivint les emocions de les diverses èpoques i llurs successives expressions arquitectòniques fins arribar al nostre segle. Dintre del nostre segle, al moment culminant que ha estat el crim de la Guerra.

En signar-se la suposada pau, ha començat un cicle nou en la vida dels pobles.

La humanitat ha sofert tant que el sentiment tràgic de la vida que li era alleujament i fins explicació de l'exaltació individualista, se n'ha anat per terra. S'estima que tot és revisable de cara a la necessitat im-

mediata de retrobar la joia de la vida.

La Joventut tracta de posar-se de acord amb la Natura. El sentiment de l'angoixa és superat pel deure de l'higiene moral i física. Es varia, liberalitzant-se el sentit dels contractes, de les relacions més nimies entre els ciutadans, s'autopsien les més agudes realitats biològiques; els elements còsmics són estímuls a les investigacions d'alta gosadia científica; es trasmuta el baròmetre de les emocions i els mitjans de transport, la percepció de les perspectives. No canviarà davant d'una onada tant revulsiva i complexa, la realització més estructurada de la plàstica social, que es pròpiament l'arquitectura?

Fóra negar l'evidència que no troben en un retorn a la simplicitat dintre de l'acceptació abligada del dinamisme de la nova època; que la casa no és ja un reducte per a eixarrireix-se en la passiva reflexió, sinó un mitjà de descans, de repòs circumstancial, de parada entre dos moments d'activitat, és a dir, el deixat enrera, i el que va totjust a començar.

Amb exacte mot diu el poble que la nova arquitectura és de barco.

De barco en marxa, de vaixell higienitzat, anclat el temps just per a reprendre l'infatigable viatge que us és imposat pel temps i per la nostra voluntat de viure amb ment saludable i cos robust, en el sollel ideal de la humanitat retrobada en el goig de la vida.

Res que no és útil, no és plaent. El luxe espectacular és ridícul davant la joia de la simplicitat organitzada.

Josep M. de SUCRE.

Pro Dispensari de Röntgenologia

En els diaris de la capital ha aparegut una crida als sabadellencs residents a Barcelona, la qual diu així:

Els que signen, sabadellencs residents en aquesta capital, assabentats de la bella obra de ciutadania que actualment dona la nostra volguda ciutat nadiua, amb motiu de la subscripció popular pro-dispensari de Röntgenologia, per mitjà de unes llistes posades a les entrades de les fàbriques, tallers, magatzems, en titats, etc. (essent moltes d'elles encapçalades amb importantíssimes quantitats pels propis patrons), que es creu podrà arribar a recollir la quantiosa xifra de seixanta-cinc mil pessetes que importen els aparells, es creuen en el deure de cridar a tots els sabadellencs que actualment resideixen aquí perquè conjuntament facin també llur humil aportació, donant així una veritable prova de companyonia i de record per a la nostra estimada ciutat de Sabadell.

La llista oberta, que serà tançada per tot el dia 15 del proper mes d'agost, resta en poder del senyor Boada (Pedicur), Rambla del Centre, 7, entresol.

(Signat: Josep Vives, Joan Martí, Antònia Casanoves i Pere Olive-lla).

OPINIONS SOBRE L'ESTATUT

Diu Indaleci Prieto

El "Full Oficial" d'ahir portava unes declaracions del ministre senyor Prieto, de les quals reproduïm les que afecten a l'Estatut de Catalunya:

—No cal dir que l'Estatut de Catalunya ve a constituir una dificultat molt considerable. En política na es vencen els obstacles amb el pueril procediment d'apartar l'esguard d'ells. Al revés, es salven veient-los perfectament. Però ara no es tracta d'una dificultat presentada, exclusivament, a aquest Govern; existiria igualment, per a qualsevol Ministeri, que estigués estructurat d'una o altra manera, i la dificultat seria encara més gran amb un gabinet les disposicions del qual donessin lloc a Catalunya a creure que estaven dialogant amb francs enemics i no amb sinceríssims i lleials antics, perquè aleshores, la tasca de retallar reespujaria de més gran nombre de perills. Perquè, advertit-ho bé, que tota l'obra governamental en matèria tan delicada, es limita a fer retalls, per a posar l'Estatut no sols en consonància — tal com és obligat — amb el text de la Constitució, sinó com a tots convé, i d'una manera senyaladíssima als catalans, per tal que aquest acord amb l'esperit nacional.

Concedir a Catalunya l'autonomia és compromís tancat i solemne de totes les forces republicanes, dretes i esquerres (i comprèn per un igual a quants entraren a l'entesa per procurar l'adveniment de la República. L'autonomia ha de plasmar en un Estatut, i l'Estatut, per a ésser viable, ha d'ésser fruit de la mútua transigència. No és opinió sin cerament antiautonomista tota la que es manifesta en aquest sentit, sinó que està engrandida per tots els enemics de la República, que no han vacil·lat en fer-se d'un exèrcit tan heterogeni, quan, en el període agònic de la monarquia, aplaudiren la declaració ministerial del darrer govern d'Alfons XIII, que també oferí resoldre, d'una manera anàloga, el vell i aferrissat plet de Catalunya.

Aquells que aleshores no sentien desconfiança per la presència del senyor Ventosa en cartera d'Hisenda, criden ara perquè veuen al senyor no és pas més catalanista que Ven- carner en el mateix lloc, i Carner tosa; no hi ha altra diferència que la d'ésser Ventosa home de dretes, i Carner, d'esquerres. Això és claríssim.

El problema apareix aferrissat. Una altra herència de la dictadura, perquè cal tenir present que la dictadura iniciada a Barcelona el 13 de setembre de 1932, amb l'assentiment, i fins l'ajut de la Lliga Regionalista ofengué el sentiment català mitjançant injustificades mesures restrictives de l'ús de la llengua vernacle i amb resolucions tan estúpides com la de prohibir les sardanes. El problema no es pot ni s'ha d'efundir, perquè tota temptativa en aquest sentit seria un nou agreujament. L'ajornament multiplicaria les dificultats; cal tenir molt de compte. El

Demà, a Madrid, hi haurà miting monstre antiautonomista, que és com dir anticatalà.

A més d'una colla d'innomnats hi parlarà el tristement popularíssim Royo Villanova.

Els brams d'ase mai no han estemordit ningú.

I, quant a l'esperit català, aquestes manifestacions augmentaran la seva salut.

NOTES

Dèiem en una de les nostres darreres edicions que la proposició de construir vivendes econòmiques, era signada pels regidors Tintó i Morral, quan havia de dir Tintó, Morral i Mora. L'essencial no són els noms sinó l'esperit que anima al propòsit sortit de la majoria republicana del Municipi.

L'arxiver municipal, En Miquel carreras, acaba de lliurar una interessantíssima "Història de Sabadell", que sortirà impresa la vinent tardor.

Una manxeta de "Mirador":— Pi i Margall va morir pobre... però sense deutes.

Recordem que el darrer volum de les obres completes d'Ignasi Iglésies, conté les produccions dramàtiques: "Els vells" i "Fructidor", amb un pròleg de Pere Corominas.

Hom coincideix amb aquesta veritat: "Els fets han demostrat que el debat polític plantejat pels radicals era un pretext per fer obstrucció a l'Estatut".

I també amb aquesta altra: "Un idioma és un mecanisme d'expressió no un instrument de domini.

Escamotejar-nos el dret d'ensenyar en català seria considerar-nos com un poble dominat".

"La Ciutat" sovint insereix: "L'actual tiratge de "La Ciutat" és una garantia de l'eficàcia que l'anunciant troba en el nostre diari."

I en resposta havem publicat nosaltres: "Si l'eficàcia d'un anunci està en raó directa amb la seva difusió, els sabadellencs han de preferir EL POBLE, per ésser el diari local que té més tiratge."

Ens prestareu un bon servei avisant-nos per telèfon, de paraula o per escrit, de qualsevol deficiència que s'observi en el repartiment del nostre diari.

LES NOVES ESCOLES DE SABADELL

Uns debats periodístics

El perfidiós sectarisme de «La Ciutat»

Es veu que per l'òrgan de les més incomprensives i obcecades dretes sabadellenques, és prohibit que hom faci l'elogi de les escoles creades per l'Ajuntament de la nostra ciutat. Amb un aire famèlic de polèmica, ataca al «Diari de Sabadell» en virtut de la seva informació, que tant renou periodístic ha fomentat, sobre aquells centres docents, i per la resposta amb què el «Diari» feia a una insinuació de «La Ciutat».

Copiem íntegrament el text de l'article de «La Ciutat», el qual és una autèntica mostra de l'esperit jesuític que anima els dirigents del diari catòlic, i d'una impertinent perfídia que rebassa els límits del respecte que es deu al pensament aliè.

Vegeu si no:

«Es molt humà atribuir a l'instint de desfigurar la veritat en benefici propi afirmacions d'altri que ens mortifiquen. I és precisament quan aquestes afirmacions molestes són fonamentades en la realitat, que protestem amb major èmfasi contra el qui ens acusa o ens critica.

Això exactament s'ha esdevingut amb el nostre confrare el «Diari de Sabadell» dies passats. El «Diari» es sentí al·ludit per un passatge del nostre editorial «Segueix el debat», publicat el 15 del present mes en què dèiem que «algun col·lega d'idees moderades i d'esperit conservador no trobava inconvenient per a entretenir-se en la tasca de fer l'apologia de l'esperit laic de les escoles sostingudes pel nostre Ajuntament». Efectivament, l'allusió anava per al nostre col·lega; i ja que ell ho ha endevinat, no tenim cap inconvenient en reconèixer-ho. El que no sabríem reconèixer és que la nostra afirmació sigui insidiosa, ni que sigui dictada per un esperit tendenciós, que la rèplica a la nostra afirmació mereixi ésser encapçalada amb el títol de «El vuitè no mentir».

Quan férem l'afirmació de referència sabíem ben bé el què dèiem. La informació que publicà el «Diari» el 9 del present mes sobre «Les noves escoles de Sabadell» és quelcom més que una informació; és tota una apologia, en la qual el seu autor no té un mot de recriminació o de dolència pel caràcter laic d'aquestes escoles, ans al contrari tot ho troba en elles excel·lent i superior. «Admirable», «nobilíssima», «esplèndida», són alguns dels adjectius amb què l'informador lloa l'obra d'aquestes escoles que ell arriba a qualificar de Paradís dels infants. I consti: que nosaltres no tenim cap inconvenient a unir la nostra lloança a la del nostre col·lega per a enaltir tot el progrés que en la part material i tècnica representen aquestes noves escoles. Però ens permetrà declarar que tot catòlic conscient, sobretot en les presents circumstàncies, no pot defugir el deure de fer en mig de tants panegírics una petita salvetat sobre la pedagogia laicista imposada per l'Estat a tan magnífics centres docents, i no hauria de deixar de constatar al costat de la impressió afalagadora que li pugui produir «l'existència en els escolars d'una neta consciència de catalanitat», la impressió desoladora que li ha de produir l'absència en aquests mateixos escolars d'una neta consciència de catolicitat o, si més no, la supressió de tota instrucció religiosa. Aquesta salvetat i aquesta constatació no hem sabut trobar-les en dita informació.

Ja sabem l'argument que s'ha re-

servat com a definitiu l'informador del «Diari» per a demostrar que els termes laudatoris que li mereixen les noves escoles no impliquen cap apologia del laïcisme. L'informador hi ha trobat un «únic detall una mica trist: el bust de la República»; i gosa insinuar el desig que sigui substituït per «una imatge d'un heroi nacional» o per «l'efígie d'una figura històrica de vida exemplar, sense tara, per exemple, Crist».

Aquest és l'argument amb què el nostre col·lega pensa desfer la nostra «insidiosa» afirmació. Però, ai las, no veu que aquest és precisament l'argument decisiu a nostre favor. ¿No veu que aquesta interpretació de la persona de Crist com una figura històrica, com un home de vida exemplar i sense tara és la quintaessència de l'esperit laicista? ¿No sap, potser, que aquesta interpretació és la que difongué per tot el món el patró màxim del laïcisme modern, Ernest Renan? ¿Ignora potser, que el despullar la personalitat de Jesús de la seva divinitat constitueix un atemptat contra la més essencial de les creences catòliques? ¿Es possible que un catòlic cregui, de bona fe, que aquesta solució pugui satisfer la nostra consciència religiosa? Unes escoles, on al costat de la figura de Crist pogués ésser objecte de veneració la d'algun dels homes enaltits pels nostres laicistes, per exemple, la de Ferrer Guàrdia, creu l'informador que poden tenir l'aprovació de l'Església?

Aquestes són les preguntes que desitjariem ens contestés el nostre benivolgut col·lega, que tan lleugerament ha qualificat d'insidioses les nostres afirmacions. I cregui que no ens guia altre desig que el de veure'l alliberat d'aquest esperit laicista que per dissorts ha començat a infiltrar-se en les seves columnes».

Per la part que li correspon, el «Diari de Sabadell» fuig del parany que escondit sota una malèvola sorngueria dogmàtica li prepara «La Ciutat» perquè es declari laic o catòlic, i contesta amb el text que continua:

«La Ciutat» en la seva edició de divendres ens dedica una llarga nota. La considerem gairebé superflua. Només hi volem fer un petit comentari per denunciar la candidesa —no creiem que mereixi una qualificació pejorativa— amb què s'aprofita del què el confrare en diu l'argument que s'ha reservat com definitiu l'informador del DIARI, per acusar-nos de furibunds laicistes. El col·lega no s'ha donat o no ha volgut adonar-se —aquest últim cas ens doldria molt— que nosaltres callàvem més del què dèiem; que la suggestió de substituir el bust de la República per la imatge de Crist la fèiem a una gent laica. Vet aquí com, segons els ingenus companys de «La Ciutat», calia construir el paràgraf: «En les escoles que hem visitat només trobem a mancar l'esperit religiós de l'Església Catòlica i ens dol que un Ajuntament sota una república laica no encomani la direcció d'aquestes aules a una congregació religiosa, per exemple la «Companyia de Jesús». A més és lamentable que la imatge de N. S. Jesucrist no presideixi les noves escoles. Esperem que aquesta llacuna —que volem atribuir a un descuit explicable donat que les escoles fa només uns mesos que funcionen— serà subsanada ràpidament».

Senyors de «La Ciutat»: confiança per confiança: us voldríem veure alliberats d'aquest esperit demagògic que traspuen les vostres pàgines, altrament simpàtiques.

Les festes intersemanals encara

Després de confeccionat pel Jurat Mixte circumstancial el nou calendari, hom creia ja resolta aquesta qüestió. Doncs bé, pel que afecta a la dependència, resta encara en peu.

El Sindicat de Dependents acordà en assemblea, acceptar el calendari del Jurat Mixte circumstancial i proposar com a compensació a la disminució de festes, la celebració de la setmana de vacances concedida als obrers manuals. Aquesta proposició que meresqué l'aprovació unànime de la dependència ha estat desestimada des d'un principi pels patrons, recolzant en què no és possible el tancament de despatxos durant vuit dies.

No volem escatir de moment, fins a quin punt no és factible aquesta proposició, sobretot per anys successius, que tendia a fer efectives les vacances en les famílies obreres, puix altrament, seran innombrables les que es veuran privades de disposar d'aquests vuit dies de repòs, per treballar algun dels seus familiars. Aquest argument que els patrons esgrimeixen amb tant d'èxit per aconseguir unificar la setmana de vacances per a tots els obrers manuals, no l'han tingut gens en compte quan s'ha tractat de la dependència.

Volem remarcar també, la contraproposició patronal, per veure-hi en ella el veritable mòbil del refús de la proposició del Sindicat. Heus-la ací: continuació del calendari que fins fa poc regia; és a dir, observar les anomenades festes tradicionals i treballar en les festes establertes pel poble. Amb aquesta actitud els elements patronals podrien tractar de reivindicar-se de l'acusació que Rucabado els formula des de «Catalunya Social», però no és just que escolleixin, una vegada més, a la dependència per víctima.

Tenim la seguretat que els dirigents del Sindicat sabran resoldre dignament aquest afer, sollicitant si és precis el concurs de les autoritats i no acceptant cap solució que permetés escamotejar amb facilitat les festes de la dependència. Cal recordar que, malgrat l'ordre de la Federació Tèxtil, són molts els despatxos i oficines que treballen en els dies que segons ells haurien d'ésser festius. Si això succeeix actualment, ¿què passaria dintre un any?

A. C.

:: DE LA :: LA POLITICA

FESTA MAJOR

El concert de la Banda Municipal de Barcelona

En el concert que la Banda Municipal de Barcelona dirigida pel Mestre J. Lamote de Grignon, donarà en la nostra ciutat el proper dia 9 d'agost, amb motiu de la Festa Major, executarà el següent

PROGRAMA

- I
Els mestres cantaires Wagner
Preludi del primer acte.
El Rusc R. Lamote de Grignon
Suite Simfònica
a) Nocturn i Tempesta.
b) Dansa final
(Direcció de l'autor)

- II
Pins de Roma Ottorino Respighi
Poema simfònic (1)
I. Pins de la «Villa Borghese».
II. Pins vora d'una catacumba.
III. Pins del Gianicolo (2)
IV. Pins de la Via Appia
(Sense interrupció)

- III
L'amor bruixot, M. de Falla
Suite Lamote de Grignon
a) Introducció. Cançó de l'amor dolgut.
b) Dansa del terror.
c) El cercle màgic.
d) Dansa ritual del foc.
e) Pantomima.
f) Cançó del foc-follet.
g) Dansa dels jocs d'amor. Final
(Sense interrupció)
Tannhauser Wagner
Obertura Lamote de Grignon

- (1) Instrumentada per a orquestra de vent pels mestres d'Elia, Director de la Banda Municipal de Venècia, i Lamote de Grignon.
(2) L'autor ha volgut donar als oients la impressió del cant autèntic del rossinyol, i per a això, cap al final d'aquest quadre, en lloc de cercar la imitació musical d'aquest ocell, cedeix el lloc a la seva pròpia veu captada en un disc de gramòfon («La Voz de su Amo», No. Ae. 1891).

La desfeta de Royo

Ha estat adreçat al President de la Generalitat, pel Comitè Radical Socialista de Valladolid, el següent telegrama:

«Complácenos comunicarle resultado acto domingo Albornoz arrancó público vallisoletano vivas Cataluña destruyendo mito Royo Villanova sobre antistatutismo Valladolid gentío calle aclamó orador mismo día llegó Royo a pesar campaña prensa acudieron recibirle treinta personas rabia «Norte de Castilla» silencio mitin únicamente comentario despectivo rogándole comuniqué periodistas para difusión proceder impropio de hombres se llaman liberales. Viva España. Viva Cataluña. — Comitè Radical Socialista».

ELS ESPORTS

El Futbol

C. E. GRACIA, 6: ATLETIC, 0
Diumenge tingué lloc aquest partit al camp del Gràcia, el qual va acabar amb el resultat més amunt esmentat, després d'un domini intens dels propietaris del terreny.
L'equip de l'Atletic faltat d'alguns elements no va poder donar el rendiment que d'ell cal esperar-ne. Arbitrà Dámaso, afavorint als propietaris del camp.

Els Escacs

Resultat de la tercera i última partida de desempat, segona categoria, per a decidir el primer lloc.
Cafè Espanyol 2 i mig - Centre Industrial, 1 i mig.
Puntuació final:
Primer: Cafè Espanyol, 6 i mig punts.
Segon: Penya Enroc, 4 punts.
Tercer: Centre Industrial, 1 i mig punts.

El Ciclisme

Després de la tretzena etapa de la volta a França, el corredor espanyol Vicens Trueba va classificar en el 21 lloc de la general, a 1 h. 21 m. del primer classificat, que és el francès Leducq.

Cal remarcar la proesa de Trueba, ja que mentre els corredors de les diverses nacions es veuen ajudats en gran manera, ell ha de lluitar sol contra tots, però essent l'admiració de França, ja que ell és el verdader heroi d'aquesta cursa que apassiona tots els esportius del món.

L'Aviació

En la Secretaria del Club Aviació Sabadell s'ha obert la llista d'inscripcions el «concurs de models reduïts de planador de la Festa Major» que tant interès ha despertat als aficionats; sabem que va augmentant-se notablement la lista de premis, que el nombre d'aparells serà crescut i que en la lluita per als primers llocs algun constructor debutant pot donar alguna sorpresa.

També ens anuncia la Comissió d'Aeronàutica que s'ha adquirit per la Secció de Vol a Vela de l'entitat, un nou planador d'escola tipus Alfangar, que en proves efectuades al camp del Prat produí una gran impressió als tècnics. Sembla es veuen fent gestions prop del senyor Bonamusa per traslladar dit aparell directament a Can Oriach, ço que és probable veiem la propera setmana, car al conveni entre aquest pilot i l'entitat, en el que s'inclouen els vols a motor, sabem que va per molt bon camí.

VOL VOSTÉ TENIR EL
CAP PERFECTAMENT NET
I EL CABELL FI I BRL-
LLANT COM LA SEDA?
Usi sempre el rentador del cabell
CAPILARINA A
Preu de la caps: 35 cèntims
De venda en las Perfumeries, Drogueries i Queviures.

Sabateria Mussons
LA MÉS IMPORTANT
CONSULTI-LA

Dr. Sardà i Salvany, 7

Els models més exigents de la moda
Els preus completament de competència

Josep López
PALETA

S'ofereix al públic en
general per tota classe
de reconstruccions a
preus convencionals.

Garrer de Bèlgica núm. 15

Senyora! Cavaller!

Abans d'efectuar les compres en
calçats d'estiu cal que conegui les
qualitats, models i preus que la

Sabateria Mussons

té l'honor d'ofrir-li.

NOTICIES DIVERSES

Obituari

Diumenge passat fou conduït a la seva darrera estada, el ciutadà Feliu Vallhonrat Querol, pare polític del nostre company de Redacció, En P. Rocabert.

L'acte de l'enterrament fou civil. Donem a l'amic Rocabert, i de més familiars, el nostre conol.

Del Municipi

DEL MERCADAL

A fi d'evitar que sigui sorpresa la bona fe dels compradors del Mercadal, la Comissió de Proveïments ha disposat que siguin fixats als llocs de venda d'ous, cartells anunciadors de la qualitat dels mateixos. Aquesta determinació també ha estat adoptada pels llocs de venda d'embotits en ço que fa referència als de mescla.

LES LLISTES ELECTORALS

Per tot aquesta setmana, acaba el termini d'exposició al públic de les llistes electorals i el de formular les reclamacions que calguin. A la Secció de Governació de l'Ajuntament, hi ha a disposició del públic, impresos adequats per a tota mena de rectificacions i incursions que s'interessin.

REPARTIMENT DE QUALIFICACIONS

Al curs de perfeccionament d'escriptura catalana organitzat per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, el qual acabà el passat mes de juny, s'hi inscrivieren 60 empleats assistint-hi a l'acabament de curs, 43. El passat dijous foren repartides les qualificacions, que són: 8 excel·lents; 19 notables i 16 acceptables.

ELS PRESSUPOSTOS

Amb data 21 del mes en curs, la superioritat ha confirmat definitivament la pròrroga del pressupost municipal de 1931, acordada per tot el present any.

La Política

Avui a les deu de la vetlla, es celebrarà al Círcol Republicà Federal, la reunió que convocada pel passat dimarts no pogué acabar-se per l'avançat de l'hora.

Aquesta reunió és convocada pel Comitè del Partit Republicà Federal de la nostra ciutat.

La Cultura

El passat divendres, dia 22, es reuní la "Secció Taquigràfica" de l'Acadèmia Miralles, (Escola Industrial, 23) per tal d'estudiar el nou pla d'ensenyament que pel vinent curs té projectat.

Entre altres assumptes els quals solament tenen un interès particular, es donà compte dels resultats, més que satisfactoris, obtinguts en el passat curs, resultats que han obligat a dita "Secció" a estudiar un nou pla d'estudis pel pròxim curs d'hivern tota vegada que un gran nombre d'alumnes ha sol·licitat cursar l'estenografia superior.

També, aquesta "Secció" per mitjà d'aquestes columnes ofereix a les entitats particularment, i en general, a tothom qui pugui interessar, els seus serveis de taquigrafia professional.

L'Excursionisme

Per a millor esplai dels sardanistes que concorrin al viatge marítim a Sant Feliu de Guíxols, les sardanes que interpretarà la Cobla "Emporium" el vinent diumenge, seran totes per a dansar, diferent d'altres viatges, que són de concert.

Durant el trajecte, l'Escola Choral, de Terrassa, cantarà entre altres composicions, *Marinada* de Pérez Moia, amb acompanyament de cobla.

Com es recordarà, aquest viatge és organitzat, per l'A. E. "Terra i Mar", d'aquesta ciutat.

Vàries

UN TRANQUIL QUE FA DE LLADRE. — El dissabte passat, a la casa núm. 186 de la Carretera de Terrassa, fou detingut un subjecte professional del robatori, en el moment que es disposava a fer-ne una de les seves.

En entrar a la casa de referència el seu estadant Josep Mendoza Carreras, junt amb la seva muller i filla, fou sorprès per un soroll estrany en una de les habitacions de la casa, i en encendre el llum pr a investigar què el produïa, sorprengué infraganti, l'esmentat subjecte, que tranquil·lament remenava la roba de la calaixera, cercant sens dubte, quelcom que li plagués.

L'esverament de la família fou tal que posats a cridar auxili, atragué la presència de varis veïns, que feren impossible la fugida del lladregot, el qual, molt frescament, féu proposicions de què se'l deixés marxar, ja que, descobert el seu propòsit, renunciava generosament a realitzar-lo.

Avisada telefònicament la policia, ben aviat els seus agents es presentaven al lloc de referència, fent-se càrrec del desaprensiu intrús que en ésser conduït, va venir de ben poc com la gent congregada allí se'l fa seu per a descarregar-hi les ires llurs.

En el mateix portal de la referida casa, fou recollida una bicicleta, que el pillet havia subret de la casa núm. 97 del carrer de la Creu de Barbarà, domicili de Maximi Collado Bagán. Pel que es veu aquest professional de l'art de Cacus, és llest fins a prendre totes les precaucions.

Ja en la Quedatura de vigilància, relatà com havia entrat a la casa on robava, aprofitant un descuit de la mestressa que era a la cuina, i molt reposadament, referí que havia sofert altres fracassos professionals, sense que els que el descobrien s'ho pringuessin a la valenta, i que per tal motiu, no tenia format gaire bon concepte de l'estadant de la casa on ara se l'havia descobert, puix que, no s'havia fet càrrec que ell era un pillet sense males intencions.

Digué nomenar-se Miquel Ramon Morales, de 23 anys, solter, natural de Tarassona (Zaragossa), i que ha sofert quatre condemnes pels seus delictes professionals.

Per ordre del Jutge, el detingut passà a la presó.

Darrerament ha ingressat en el roper de la Casa de la Caritat, un

lot de pantalons i jaquetes donat per la Sastreria Norbert.

També l'acreditat fabricant Sr. Domènec Codina ha donat un lot quantios de trossos de teixit i mitja peça d'estam Austràlia de la qual se'n podran confeccionar pantalons pel proper hivern.

La Junta de l'Hospital i Casa de Beneficència, li plau molt donar públicament les gràcies a dits senyors, pel seu gest plausible i espontani.

INJECCIONS

HIPODERMIQUES

intravenoses i intramusculars, les dóna a preus molt econòmics persona amb el seu degut títol.

Raó: Plaça de l'Àngel, 10, bis, tenda, (cantonada al carrer de la Salut).

La Secció d'Esplai del Casal Català d'Esquerra prepara per la propera Festa Major una sèrie de festes que pel seu caire cridaran fortament l'atenció. Podem avançar que es fan gestions per ra contractar una orquestrina de renom de la capital, que de portar-se a cap constituirà un veritable esdeveniment.

—PRECISEN dos corredors per article de molt consum.

Dirigiu-vos a aquesta Administració.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Lidia Sampere Marín.
Antònia Iáñez Pujol.
Joan Codina Gumbert.
Jaume Foruts Marsinyach.
Joan Baró Aymerich.
Josep Parera Domènech.

DEFUNCIONS

Dolors Badia Llonch, 51 anys, soltera; Paus, 16.
Feliu Vallhonrat Carol, 65 anys, vidu; Escola Pia, 95.

BALLS DE CARRER

Orquestrina 'MAXIM'S'

Representants:

J. CAPUZ - Comèdies, 40.

J. OLIVELLA - S. Jaume, 8 bis.

—ES VEN CASA PROPIA per a instal·lar-hi qualsevol indústria o comerç amb aigua de propietat.

Pel que li pugui interessar, pot demanar detalls al carrer de Leonor de Moncada, núm. 9, enfront la fàbrica Puncernau.

Visible tots els dies feiners, de 9 a 12 matí.

JOSEP SENTIES MASGRAU

ADVOCAT

Assumptes judicials, administratius i governatius
Tramitació ràpida i econòmica

HORES DE VISITA: De 6 a 9.

VISITES ESPECIALES

Dissabte, de 4 a 7 tarda

Horta Nova, 63 - Sabadell

AYMAMI

S
A
S
T
R
E

Pérez Galdós, 142
Pare Sallarés, 38

LA CALDENSE

Fàbrica de Gasoses i Sifons

J. MAYNOU - (Caldes de Montbui)

Venda en cafès i tendes de queviures.

Insuperable aigua "REMEI"

Reconeguda químicament potable pel Laboratori Municipal de Barcelona

Es serveix en nítides garrafes de 4 i 8 litres.

Per encàrrecs: **Víctor Balaguer, 48 - Sabadell**

eren inútils. Contemplava el balcó llançat amb l'estranyesa pintada al rostre, i la por d'una descoberta li féu donar un tomb als seus pensaments. De primer, l'instint de defensa, després l'enuig de veure's escarnit, fou el que li aturà les passes en aquell carrer, del qual ja en coneixia els secrets urbans i les cares dels veïns, els colors de les portes de les cases, les tendes que s'hi obrien amb les minúcies que cobreixen les necessitats familiars. Va veure començar i acabar un immoble, amb les bastides, el ciment que pujava amb les gavetes plenes, els totxos vermells que aixecaven les parets. A la cantonada, hi havia un picapedrer que tant buidava una pica com polia un marbre per una calaixera, o bé amb els miraments d'una obra d'art, dibuixava una llosa mortuòria o la tapa d'un ninxol. Aquell picar continuat a la pedra dura, li semblava a Enric com la

constància del seu amor que una mica cada dia modela i prengué forma viva en aquella dona que havia sabut conquerir i adaptar a les conveniències de la seva passió. Acudia el dia fixat al lloc de l'entrevista, i se'n tornava decebut i amb la intransigència del que comet una acció dolenta. I quan va veure que en aquell balcó en el qual la mirada se n'hi anava sola, hi havia el paper blanc que demanava un llogater, va comprendre que feia el ridícul, i no s'hi acostà més. Del fons del seu cor li pujava una ànsia de melangia. Les relacions amb aquella dona no havien estat estèrils, i si el primer contacte tingué la gosadia de l'atracció impúdica dels sexes ara el seu enamorament era viu i palpitant. No podia sospitar que la directiva d'un propòsit banal, devingués una cosa greu i de serioses conseqüències. Podia ell trencar la cadena invisible que els lligava? Oblidar la dolcesa de les hores passades a costat d'ella, els ju-

raments mantinguts, els esforços realitzats perquè el seu amor no tingués una consigna trivial, li semblava una covardia, i esperava el final per a obrar, almenys, com sempre li havia promès. No obstant, Rosa deixava de comparèixer. La defeció pervenia d'ella, i el mortificava. Hauria desitjat no un final trágic, però sí amb la mica d'aquella punta dramàtica que posa a prova la voluntat d'un home. En certs moments ja comprenia que tot era debades, que hi havia més il·lusió que realitat. El seu poder imaginatiu no es deturava als purs convencionalismes, i el seu ardor juvenívol li feia creure que un home i una dona es poden estimar malgrat que un dels dos estigui junyit al matrimoni. Si no hi ha l'afecte, l'estima, àdhuc la veneració, la idolatria, per què subsistir en una unió inútil? Si les esposalles acaben per ésser un contracte, una de les parts pot rescindir-lo encara que les lleis ho privin. Ja sabia que la se-

paració només consisteix en els interessos, però no en els cossos, malgrat que espiritualment i física estiguin divorciats. Cadascú era lliure però no podien estipular altra vegada un jurament de fidelitat escrita i tolerada per la llei. Només l'amor, doncs, — es deia — pot esclavitzar per un cantó i rompre els lligams per l'altre, exactament com a ell li havia succeït, igual com a Rosa li passava. D'aquests comentaris en desfeia d'una manera interessada, la part immoral que contenien. Ell estimava i ja era un motiu suficient per a no veure que el seu amor va trencar d'una manera immediata una cosa estatuida. Ignorant el què havia passat, no es sentia en certa manera culpable; la consciència no li repellia l'acció comesa, perquè en el fons trobava sempre el mateix justificant: l'amor. En certs moments, però, li sabia greu d'haver portat les coses a l'extrem que havien arribat. Llavors es considerava immoral i temia que

fos castigat l'atreviment. Després de tot, res de punible, en la part material, hi besllumava. S'havia comportat correctament, amb desinterès. Només la mateixa passió, desbocada, els féu trepitjar el caire de l'abís, però els ulls saberen veure la pregonesa obscura, i el fons sorgia, immaterial, l'ombra del marit. Així el deturà. I ara li sabia greu de no haver aprofitat aquelles hores fàcils. Però també gaudia de la satisfacció de no haver caigut en la impuresa, i podia dormir amb el coixí d'un record en el qual no hi havia els escardots de les accions nefastes.

Tots aquests comentaris tenien ara que les sensacions del seu amor eren esvaïdes, un contorn més delicat i natural, com si els contemplés reflectits en un mirall llunyà, lleugerament enllorat pel temps i a distància. La mateixa irregularitat de l'enamorament li posava tossuderia en mantenir-lo i avivar-lo. Del fet d'ésser lliure es plavia de veure

Avisos oficials

AJUNTAMENT DE SABADELL

Acordada en sessió de 3 de juny proppassat la construcció de 2.800 metres quadrats de voravia, de conformitat al projecte formulat pel senyor Enginyer municipal, mitjançant l'aplicació als propietaris afectats per la mateixa, de la construcció especial de millors; als efectes que determina l'article 357 de l'Estatut municipal, es trobaran de manifest al públic en la Secció de Foment de la Secretaria municipal i durant el termini de quinze dies feiners, a comptar des del següent al de la inserció del present edicte en el "Boletín Oficial" de la província, per al seu examen, el *pressupost pla d'execució i plec de condicions*. Els altres documents, o siguin: *relació de finques afectades i relació de quotes individuals*, a què es refereix dit article, no seran, de moment, exposats al públic, perquè una altra circumstància, serà fixada en període d'execució del projecte sobre el carrer o part de carrer que compregui l'acord, tenint lloc, després, de l'esmentada exposició.

Transcorregut que sigui el termini indicat i set dies hàbils següents conforme disposa el repetit article sense haver-se produït reclamacions en contra del procediment i documents expressats es consideraran fermes els acords fins ara adoptats, relatius a la construcció de què es tracta.

Sabadell, 20 de juliol de 1932.

L'Alcalde Pdt.,—S. Ribé.

P. A. de l'A. el Secretari interí J. Altura i Pujada.

ALCALDIA DE SABADELL

Per tal de poguer legalitzar la instal·lació de diversos electromotors destinats al funcionament de maquinària i bombes elevadores d'aigua, situades en distints locals industrials i cases, s'adrecen a l'Ajuntament per mitjà d'instància i plans acompanyatoris, els veïns d'aquesta ciutat, quals noms i finques respectives de la instal·lació, a continuació es detallen:

Antoni Ustrell i Saltor, un e-

lectromotor de mig HP (legalització), Sant Josep, 16.

Josep Miquel Pous, 1 electromotor de mig HP, (legalització), Mendizábal, 81.

Anna Gorina Oriach, 1 electromotor de 1 HP, (legalització), Sant Pau, 24.

Josep Puigvert Budo, 1 electromotor de 1 HP, (legalització), Rambla de la República, 110.

Jaume Campmajó Alsinoa, de 1/4, 1/4, 1, 2, 3, 6 i 6 HP, (legalització), Horta Nova, 23-33.

Manuel de Mas, 2 electromotors de 1 HP, (legalització), Mina, 3.

El que es fa públic a fi de que puguin fer-se les reclamacions que calguin, les quals, dintre el termini de quinze dies feiners a comptar del següent al de la publicació del present edicte en els diaris locals, hauran d'ésser presentades per escrit, durant es hores d'oficina, a la Secretaria Municipal.

Sabadell, 19 de juliol de 1932.
L'Alcalde Pdt., S. Ribé.

Taller de Reparacions de Maquinària i obres

DE

Jaume Cabeza

Rosales, 55 - Telèfon 1371

COSTA BRAVA

HOTEL DEL FAR DE SANT SEBASTIA

ES EL MES BEN SITUAT

Especialitat en banquets i casaments

TELEFON 7

CALELLA DE PALAFRUGELL

La T. S. F.

Noticiari de Ràdio

ELS CONTRABANDISTES I LA RADIO

A Nord-Amèrica els contrabandistes de begudes alcohòliques estan muntats de conformitat amb els darrers avenços. Per a comunicar-se els uns amb els altres utilitzen petites estacions emissores. Tant ha augmentat el nombre d'aquestes instal·lacions, que la radiodifusió oficial sofreix amb això grans molèsties, i, en conseqüència, la policia de ràdio ha hagut d'intervenir enèrgicament.

En uns quants dies s'han decomissat 13 estacions.

Es calcula que només al districte de Nova York en queden encara unes cinquanta.

INTERCANVI DE PROGRAMES

La National Broadcasting Corporation, de Nord-Amèrica, ha convingut amb la radiodifusió japonesa que els concerts que es donin al palau imperial de Toquio i es transmetin dirigits enver Amèrica i en onda curta, pugui retransmetre'ls la sudita societat.

La radiodifusió alemanya també mostra interès per aquestes emissions, i si les negociacions entaulades tenen èxit, aviat se sentirà a Europa l'autèntica música japonesa. En aquest cas, seria l'estació Schenec-

tady la que faria la retransmissió envers Europa.

L'EMISSORA DE LIBLICE

No fa molt temps que les emissions de Strascnitz les fa l'estació de Liblice, que treballa amb tota l'energia i amb antena vertical. El reforç de la potència ha motivat alguns fenòmens secundaris molt desagradables, per exemple, que als voltants no es pot telefonar a les hores d'emissió, puix que se sent el programa que es radia amb una intensitat quasi superior a la de la mateixa conversa telefònica. Per eliminar la influència de l'emissora cal instal·lar unes bobines de reactància en circuit tancat.

UN NOU RELLOTGE ELECTRIC

El cristall de quars, les vibracions de regularitat absoluta del qual tothom coneix aplicades a les emissores de ràdio, s'utilitza també a les màquines de rellotgeria. A un corrent continu se li col·loca un cristall de quars que produeix un corrent altern de freqüència uniforme, el qual fa marxar un motoret elèctric que fa el paper de la màquina ordinària de rellotgeria.

Es clar que cal adoptar mesures perquè no s'alteri la temperatura del cristall de quars i que eleven el preu de la instal·lació, però també és veritat que el rellotge marxa amb més exactitud que cap altre conegut, i per això resulta molt més avantatjós a pesar del seu preu més car.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per ràdio.

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

11'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'00—Audició de discs.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio Benèfica.

16'30—Fi de l'emissió.

18'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes.

Programa del radioient.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

21'05—Sessió dedicada a la família del navegant.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

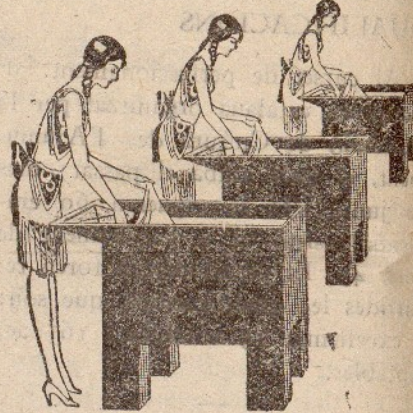
22'00—Radio-Teatre.

23'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

15'30—El micròfon per a tots.

Safareigs
de ciment armat
Sumament practico

MANICH

GURREA 127. SABADELL. TELEFON 532.

Antiga Tintoreria GUILERA

FUNDADA L'ANY 1800

TALLERS: VERDI, 151, 153 i 155 - TELEFON 72683 = CENTRAL: PORTAFERRISSA, 15, pral. - TELEFON 22631

BARCELONA

Aquesta casa es complau en assabentar a la seva distingida clientela de Sabadell i públic en general que per al millor serviment dels encàrrecs ha instal·lat una nova SUCURSAL A SABADELL

Avinguda XI de Novembre, número 19 (front el Cervantes)

on es rebran tota mena d'encàrrecs de TINTORERIA, RENTATS EN SEC, PLANXAT SASTRE i altres del ram, així com l'insuperable

«Planxat Holandès» per a colls, punys i camises

ANIS DEL TÁUP